

A Fővárosi Ítéltábla dr. Kummer Ákos ügyvéd (címe) által képviselt felperes neve(felperes címe) felperesnek, dr. Varga Balázs ügyvéd (címe) által képviselt I.rendű alperes neve (I. rendű alperes címe) I. rendű, II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe) II. rendű alperes ellen, személyhez fűződő jog megsértése miatt indított perében, a Fejér Megyei Bíróság 2011. október 14. napján meghozott,12.P.21.124/2011/3. számú ítélete ellen a II. rendű alperes részéről 4. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 15.000 (tizenötezer) forint másodfokú perköltséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 36.000 (harminchatezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy a II. rendű alperes megsértette a felperes jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy az általa bérelt internetes felületen elhelyezett iratban azt szerepeltette, hogy 2009. július 4-én a (...) egy kávéházból, szinte páholyból nézték végig, ahogy nemzettestvéreiket elvezette a rendőrség.

Kötelezte az alpereseket, hogy 15 napon belül az alábbi tartalmú levél megírásával adjanak elégtételt a felperesnek:

A ... című kiadvány 2010. március-áprilisi számában, illetve a II. rendű alperes által bérelt internetes felületen valótlanul állítottuk, hogy 2009. július 4-én a (...) egy kávéházból, szinte páholyból nézték végig, ahogy nemzettestvéreiket elvezette a rendőrség, ezzel felperes jóhírnevét megsértettük, emiatt sajnálatunkat fejezzük ki.

A felperes feljogosította, hogy az alperesek fenti tartalmú levelét a ... internetes felületen (weboldalon) és a ... hetilapban közzétegye.

Kötelezte az alpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek 300.000 forintot és annak 2010. október 1. napjától a kifizetésig a késedelem teljes idejére a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatát, valamint 94.000 forint perköltséget, valamint az államnak külön felhívásra fizessenek meg 10.000 forint kereseti illetéket.

Az elsőfokú bíróság ítéletében hivatkozott az elektromos kereskedelmi szolgáltatások, valamint az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások egyes kérdéseiről szóló 2001. évi CVIII. törvény (Ektv.) 1. § (4) bekezdésére, 2. § k) pontjára, 7. § (1) bekezdésére, az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény 112-116. §-ira, a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 78. § (1), (2) bekezdéseire, 84. § (1) bekezdés a), c), e) pontjaira, valamint 301. § (1) bekezdésére, 344. § (1) bekezdésére, 360. § (1) bekezdésére.

A megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság elsősorban azt vizsgálta, hogy a II. rendű alperes megsérthette-e a felperes személyhez fűződő jogát. Álláspontja szerint a felperes által hivatkozott Ektv. a felek közti jogvitában nem alkalmazható, mert annak hatálya nem terjed ki a magánszemélyek magáncélú információ továbbítására. A II. rendű alperes által bérelt internetes felületen az adatok nem gazdasági, szakmai tevékenységgel, és nem is közfeladat ellátásával kapcsolatban kerültek közzétételre, ezért a törvény rendelkezései az esetre nem vonatkoznak. A perben abban kellett állást foglalni, hogy a fogyasztó által igénybe vett internetszolgáltatás során, miként kell megítélni a jogviszonyon kívül állóval szemben tanúsított magatartást.

Nem volt vitás a perben, hogy a II. rendű alperes kötött szerződést az internetszolgáltatóval a ... domain név használatára, erre tekintettel az internetes tárhelyen kizárólag a II. rendű alperes helyezhetett el adatokat. A II. rendű alperes azonban az internetes honlaphoz való hozzáférést biztosító felhasználónevet és jelszót átadta az I. rendű alperesnek, aki a felületet a ... weblapjaként működtette. A perben sérelmezett írást az I. rendű alperes a saját neve alatt jelentette meg a weblapon. A domain név alapján az internetes felület használójaként a II. rendű alperes volt azonosítható, ezért az ott elhelyezett tartalmat úgy kell tekinteni, mintha az tőle származott volna, és a közölt adatokkal és tartalommal egyetértett. Jelentőséget tulajdonított annak is, hogy a kérdéses írást az I. rendű alperes a II. rendű alperes nélkül nem tudta volna az adott internetes felületen elhelyezni, az csak az együttes magatartásuk eredményeként jelenhetett meg.

Kitért az elsőfokú bíróság arra is, hogy a II. rendű alperes a perben elismerte, hogy a tárhelyen elhelyezett adatokat két alkalommal is ellenőrizte, ismerte a perbeli cikket, annak eltávolítására azonban az I. rendű alperest nem hívta fel. Mindebből pedig az a következtetés vonható le, hogy az írásban foglaltakkal nem csak formálisan, hanem ténylegesen is egyetértett.

Tekintettel arra, hogy a II. rendű alperes közreműködésével vált lehetségessé, hogy második alkalommal is megjelenjen a személyiségi jogot sértő írás, és ezt az összes internetfelhasználó megismerhesse, a második a jogsértés az I. és II. rendű alperesek közös magatartásaként értékelhető. Ennek a magatartásnak az eredményeként ismételten, a korábbiakat felerősítve sérült a felperes személyiségi joga, ezért az elsőfokú bíróság a felperes jóhírnevének megsértését megállapította. A jogsértésekre tekintettel a felperes jogszerűen tartott igényt a nyilvános elégtétel adására. Mivel a jogsértés az internetfelhasználók körében válhatott ismertté, az elégtételadásnak is ugyanilyen nyilvánosságot kellett biztosítani. Az elsőfokú bíróság ezért az alpereseket arra kötelezte, hogy írjanak bocsánatkérő levelet a felperesnek, akit feljogosított az általa kiadott hetilapban való írásos és az internetes honlapon való elektronikus közzétételre. Az elsőfokú bíróság a kötelezettség teljesítésének végrehajthatósága érdekében a bocsánatkérő levél szövegét pontosan meghatározta.

Az elsőfokú bíróság a felperes nem vagyoni kártérítési igényét is alaposnak ítélte. Megállapítható volt ugyanis, hogy az I. rendű alperes a valótlan tartalmú írást azért jelenttette meg, hogy a felperes és szövetségesei közé éket verjen, a társadalmi szervezet életében, működésében zavart idézzon elő. Ez bekövetkezett, mert szövetségese, a ... bizalma a felperesben megingott. Az elsőfokú bíróság a meghallgatott tanúk vallomásaiból megállapította, hogy a szövetségesi bizalom helyreállítása érdekében komoly erőfeszítéseket kellett tennie a felperesnek. Az egyesület működésében fellépő átmeneti zavar, az irányukba táplált bizalmatlanság, a szövetségesi rendszer felbomlásának veszélye komoly nem vagyoni sérelemmel járt.

Az írásnak az újbóli, az önkormányzati választások előtti megjelentetése és az interneten való hozzáférése az olvasók széles körében kételyeket ébreszthetett az iránt, hogy a felperes valóban olyan radikális beállítottságú, mint ahogy azt magáról állítja. A felperes működésében bekövetkezett zavar kiküszöbölésére a bíróság arányosnak találta az igényelt 300.000 forint nem vagyoni kártérítést. Tekintettel arra, hogy az alperesek közös magatartása miatt érte a felperest nem vagyoni sérelem, az elsőfokú bíróság az alpereseket az együttes károkozásra tekintettel egyetemlegesen kötelezte a kártérítés és járulékai megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság a perköltségről a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján határozott.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a II. rendű alperes nyújtott be fellebbezést, melyben kérte az elsőfokú bíróság ítéletének rá vonatkozó része megváltoztatását és marasztalásának mellőzését.

Nem vitatta, hogy az internetes tárhely bérletére vonatkozó szerződést maga kötötte meg a szolgáltatóval, és a felhasználónevet, illetve a jelszót az I. rendű alperes részére átadta. A tartalom befolyásolására azonban reális lehetősége sem volt a jelszó átadása, illetőleg a megjelentetés módja miatt. Önmagában az a tény, hogy az I. rendű alperest a cikk eltávolítására nem hívta fel, nem következethető az, hogy a tartalommal formálisan és ténylegesen is egyetértett. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság az I. rendű alperes által történő internetes tárhely használat

tekintetében jogszabályhelyet nem hívott fel, és a felhasználónév, valamint jelszó átadást sem minősítette megbízási vagy más jogviszonynak. Álláspontja szerint erre azért sem kerülhetett sor, mert ilyen módon nem lehet minősíteni a történeteket, azzal összefüggésben meghatározott jogintézmény és felelősségi szabály sem jelölhető meg. Az alperesek közötti szerződéses viszony tisztázása nélkül a kártérítési felelősség megállapításához szükséges ok-okozati összefüggés sem tisztázott. Álláspontja szerint fokozottan kell figyelemmel lenni arra, hogy a sérelmezett kifejezés megszerkesztésében semmilyen módon nem vett részt, erre nézve a perben sem merült fel semmiféle adat. Nem volt elvárható tőle, hogy a sérelmezett közlés minősítése tekintetében megalapozott jogi következtetést vonjon le.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A fellebbezés nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az Pp. 253. § (3) bekezdése szerint csak a fellebbezéssel érintett részben bírálhatta felül az elsőfokú bíróság ítéletét.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság döntésével teljes egészében egyetértett, ezért határozatát a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint helybenhagyta.

A Ptk. 75. § (1) bekezdése alapján, a személyhez fűződő jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani. E jogok a törvény védelme alatt állnak.

A Ptk. 78. § (1) bekezdése szerint, a személyhez fűződő jogok védelme kiterjed a jóhírnév védelmére is.

A (2) bekezdés úgy rendelkezik, hogy a jóhírnév sérelmét jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó, azt sértő, valótlan tényt állít, híresztel, vagy való tényt hamis színben tüntet fel.

Az elsőfokú bíróság az I. és II. rendű alperesek tárhely használat jogosultságának megszerzésével, a sérelmezett közlés interneten való megjelentetésével kapcsolatos tényállást megfelelően állapította meg. A II. rendű alperes jogsértésére vonatkozóan - az I. rendű alperes jogsértő magatartásának jogerős megállapítására figyelemmel - azt kellett vizsgálni, hogy a magatartása révén mely személy, vagy személyek bírtak közvetlen, vagy közvetett ráhatással a sérelmezett tartalom létrejövetelében, illetőleg annak a szélesebb közönség általi megismerésében.

Nem vitatott tény volt, hogy a tartalom létrehozása az I. rendű alpereshez volt köthető, a nyilvánosság előtt való megjelentetés azonban az I. és II. rendű alperesek közös magatartásának eredménye volt. A II. rendű alperes szerepe a teljes magatartássort tekintve az volt, hogy megjelenési felületet biztosított az I. rendű alperes közlésének. Ez egyrészt egy technikai támogatást jelentett a felület szabad használatának rendelkezésre bocsátásával. Ennek részét képezte a jelszó és a felhasználónév átadása. Másrészt az is megállapítható volt, hogy a II. rendű

alperes - bár erre irányuló jogosultsága fennállt - a tartalmat ténylegesen nem kontrollálta. Ennek a magatartásnak a tanúsítása elegendő volt a jogsértés megállapításához, nem kellett külön szerződéses jogviszonyt feltárni, e körben az elsőfokú bíróság nem járt el jogellenes módon. Közömbös volt az is, hogy a II. rendű alperes szubjektíve miként viszonyult az I. rendű alperes írásához.

Megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy az I. és II. rendű alperesek magatartása és viszonya a felperessel szemben, hasonló a lap kiadója és újságírója közötti viszonyhoz, így a jogsértés megállapíthatósága körében ezt is értékelte.

Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a II. rendű alperes terhére is a jóhírnév sértést a Ptk. 84. § (1) bekezdésének a) pontja szerint, és helyesen alkalmazta az elégtételadás jogkövetkezményét is.

Helyesen döntött továbbá a nem vagyoni kártérítés szükségességéről is. Ezzel összefüggésben szintén utal a másodfokú bíróság arra, hogy a II. rendű alperes kártérítési felelőssége attól függetlenül is beáll, hogy egyetértett-e a kérdéses írásban foglaltakkal, vagy sem. A II. rendű alperes és a megjelenés lehetősége között közvetlen jogi kapcsolat mutatható ki, ezért a jogsértő tartalom nyilvánosságra kerülése nem a II. rendű felperestől függetlenül valósult meg. A tartalom létrehozásában való közreműködés, illetve a tartalomhoz való viszony a felelősség beálltát nem érinti, csak a felróhatóság mértékének vizsgálatánál bír jelentőséggel. A kár bekövetkezése szempontjából ezért nem vehető figyelembe az, hogy a II. rendű alperes milyen érzelmekkel viseltetett a jogsértő közléssel szemben, hogy azzal egyetértett, közömbös volt-e számára, vagy azzal teljes egészében nem tudott azonosulni.

Az elsőfokú bíróság a körülmények mérlegelésével a nem vagyoni kártérítés összegét is megfelelően határozta meg a Ptk. 84. § (1) bekezdésének e) pontja, 339. § (1) bekezdése, 355. § (1) és (4) bekezdései alapján.

A fellebbezés eredménytelen maradt, ezért a II. rendű alperes köteles viselni a felperes másodfokú perköltségét a Pp. 239. §-ának utaló szabálya és a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint. A másodfokú perköltség a felperesi jogi képviselő 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja, (5) bekezdése szerinti ügyvédi munkadíja.

Köteles továbbá viselni a II. rendű alperes a le nem rótt fellebbezési illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése szerint.

Budapest, 2012. május 22.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

. Kisbán Tamás s.k.. Győriné dr. Maurer Amália s.k.
előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő